

Arkitekt från Halmstad vann prestigefylld tävling

IKVÄLLSLJUS. Die Werftkristalle ligger cirka en kilometer från Rostocks centrum, varifrån ett promenadstråk kommer att leda fram till huset. Förutom lägenheter ska fastigheten också innehålla butiker, kontor och ett café.

Bild: Privat

Han kom till Rostock för första gången 1992, några år efter att muren hade fallit. Drygt 20 år senare är Halmstadbon **Stefan Kristoffersson** en etablerad arkitekt och har fått ett av de mer prestigefyllda uppdragen i staden: att rita Die Werftkristalle, ett sjuvåningshus som ska byggas där det gamla varvet en gång stod.

Drömuuppdrag i Rostock för Stefans byrå

HUS & HEM. I Halland har det handlat mycket om översvämningar denna höst, men för arkitekt Stefan Kristoffersson är det inget nytt. Tyskland har de senaste åren drabbats hårt av floder som stiger okontrollerat, inte minst i de sydöstra delarna, mot gränsen till Polen.

– Även här vill människor bo vid vatten när det ska byggas nytt. Men deras första fråga är: ”Hur många meter över havet ligger huset?”.

Det hade Stefan hela tiden med sig när han ritade sitt förslag till Die Werftkristalle – det förslag som alltså vann arkitekttävlingen som utlystes av byggherren WG



HISTORISK PLATS. Torget Neue Markt i centrala Rostock.

”Många av husen, som härstammar från medeltiden, är rekonstruerade efter bombattacker 1942.”

Bild: Privat

Marienehe, den tyska motsvarigheten till HSB.

– Byggnaden får en stabil bottenplatta, så att inte hus-

kroppen trycks upp om det väller in stora vattenmassor underifrån, förklarar Stefan och ger en kort sammanfatt-



Jag har sällan blivit så glad, alla borde få vinna en arkitekttävling i sitt liv.

Stefan Kristoffersson

ning av Die Werftkristalle: 81 hyresrätter, 2000 kvadratmeter kontor, 400 kvadratmeter butiker, ett café samt två källarplan med 60 garageplatser. Första spadtaget togs nu i september och inflyttningen är planerad till 2016.

Stefan konstaterar att sju-

våningshuset är ett ”extremt prestigebygge”, och därför var det en stor sak att hans lilla firma Stratic, med åtta anställda, tog hem priset.

– När vi fick veta att vi hade vunnit utbröt ett enormt jubel på kontoret. Jag har sällan blivit så glad, alla borde få vinna en arkitekttävling i sitt liv, säger Stefan och skrattar.

Men vägen dit har inte varit spikrak. Han utbildade sig i Lund, men i början av 1990-talet, när 80-talets spekulationsbubbla sprack, rasade byggmarknaden totalt. I Sverige fanns inga uppdrag att få, så Stefan fick välja mellan att byta yrke – eller marknad.

– Att det blev det senare var en ren slump. Jag satt och slötittade på ett nyhetsprogram där de visade ett inslag från forna öst. Jag såg hur oerhört nedgångna husen var och tänkte att ”där måste de behöva arkitekter”. Några dagar senare tog jag färjan till Rostock.

Och uppdragen fanns, men inte i den omfattning Stefan hade hoppats. Mängder av hus revs, dels för att de var i dåligt skick, dels för att de inte längre behövdes. Som så många andra städer i forna DDR drabbades Rostock av massflykt. Folk var trötta på sina Trabis – nu ville de till väst och köra Audi.

– När jag kom till staden,

UPPDRAG I FLERA LÄNDER. Stefan Kristoffersson, här utanför band med vinter-OS, där han överlämnade ritningar till de lägen-



Hotel Tylösand, bor i både Frösakull och Rostock-Warnemünde. Förutom Sverige och Tyskland har han också haft uppdrag i länder som Indien, Italien och Ryssland. Bland annat var han i Sotji i samheter som hans firma Stratic hade ritat.

Bild: Lina Salomonsson

■ Stefan Kristoffersson

Bor: Frösakull i Halmstad och Rostock-Warnemünde i Tyskland. "Bor vid stranden på båda ställena, som påminner mycket om varandra."

Ålder: 53 år.

Familj: Föräldrar i Frösakull och två syskon, en bror på Sri Lanka och en syster i Stockholm.

Gör: Grundare och vd för arkitektfirman Stratic. Verksam som både arkitekt och civilingenjör, har även en examen i byggnadskonstruktion.

Uppvuxen: I Luleå, Växjö och Halmstad.

Fascineras av: Byggplatser. "Jag tycker nästan mer om dem än om de färdiga husen."

det var den 12 maj 1992, saknades gatubelysning och folk hade inte telefon. Standardmässigt var det ett stort nerköp om du jämför med Sverige. Men jag trivdes på något sätt, och de

hus som stod kvar behövde trots allt renoveras, säger Stefan som valde att stanna kvar och under många år jobbade i både Tyskland och Sverige.

Steg för steg har Rostock

återhämtat sig och i dag är det en vacker välmående stad, som Stefan har fått vara med och bygga upp. Han har bland annat ritat om ett magasin från 1612 till 30 studentbostäder, alla med

”

I dag hinner jag också med mina intressen: att vindsurfa, åka skidor, resa, träffa vänner.

Stefan Kristoffersson

synliga träbalkar i tak och väggar.

De första åren med den egna firman jobbade Stefan alltid. Men när han fyllde 40 bestämde han sig för att trappa ner. Han ville se om det kunde fungera även med en chef som inte var i tjänst dygnet runt, och det gick hur bra som helst.

-I dag hinner jag också med mina intressen: att vindsurfa, åka skidor, resa, träffa vänner. Jag har ett litet strandhus i Rostock, och där har jag inte ens internet eller dator.

Men givetvis är firman fortfarande hans skötebarn och det gäller att få in nya uppdrag - "man är aldrig bätt-

re än sitt senaste projekt". Stratic ritat mest lägenheter, och där har Die Werftkristalle varit ett drömuuppdrag - men också en utmaning.

- Jag ville att alla lägenheter skulle få en känsla av havet från något av rummen. Och så har det blivit, vissa har utsikt över hamninloppet, andra ser siluetten av Rostocks gamla stadskärna som speglar sig i vattnet..

En annan utmaning var att få med historien in i framtiden.

- Huskroppen vilar på en kolossal betongsockel i exakt samma höjd som det fundament som bar upp den gamla rälsen till varvskranen. Tanken är att

den nya sockeln ska fungera som en grönskande trädgård under kranen som får stå kvar.

Stefan kan förnöjt konstatera att intresset för att bo i Die Werftkristalle är mycket stort, det händer att folk stoppar honom på gatan och frågar om han, som arkitekten bakom verket, kan fixa en lägenhet.

- Det kan jag såklart inte, och det är redan klart att hyresrätterna måste lottas ut. Extra roligt är att alla åldrar står i den långa kön - ungdomar, barnfamiljer, pensionärer. Det är så det ska vara, tycker jag.

ULRIKA AHLBERG